

Tùy bút
Chủ đề: Sông Mỹ Chánh Hè 1972
Tác giả: Tú Quỳnh

TRẬN XA CHIẾN ÁC LIỆT BÊN DÒNG SÔNG MỸ CHÁNH

Đình Viết Trinh là Đại Đội Trưởng 111 thay thế cố Đại úy Thịnh, hy sinh tại Charlie. Tú Trinh hay Trinh Ba Búa là một sĩ quan Nhảy Dù dũng cảm, kinh nghiệm, và đã lập nhiều chiến công oanh liệt.

Lúc ấy các đại đội của ĐĐ11ND được lệnh tìm và tiêu diệt trong khu vực gần chân núi phía nam bờ sông Mỹ Chánh, để duy trì thế lưu động tính. Hai Đại Đội 111 và 113 của Trung úy Đinh Viết Trinh và Đại úy Điền Minh Xuyên hoạt động phía Tây tiến sát tới dãy Trường Sơn.

Đại Đội 112 của Hùng “Móm” lục soát tận bờ Nam sông Mỹ Chánh. Đại Đội 114 của Phan Cảnh Cho cùng với Đại Đội 110 có nhiệm vụ bảo vệ BCH Tiểu Đoàn. Chiến xa M-41 chỉ dùng để yểm trợ khi thật cần thiết và được nguy trang tối đa, để tránh địch pháo kích.

Chiến thuật lúc bây giờ là không nên đóng quân ở cao địa và cố định, dễ làm mồi cho địch pháo kích và tấn công, như trường hợp ở Charlie, Kontum. Hằng ngày các đại đội báo cáo có nhiều dấu hiệu địch đang điều quân đến gần vị trí đóng quân.

Đại Đội 112 phía Nam sông Mỹ Chánh báo cáo thấy có những lá cờ vàng nhỏ cắm dọc theo bờ Bắc. Thiếu tá Thành, xử lý thường vụ Tiểu Đoàn, đoán rằng đây là lối đánh dấu của trinh sát địch hướng dẫn quân đến tấn công ĐĐ11ND.

Các đại đội đều được lệnh đề cao cảnh giác, làm hầm hố, mìn bẫy, cùng điều chỉnh những hỏa tập cận phòng. Ban đêm bắn các hỏa tập tiên liệu dọc theo các đường tiến sát của địch.

Pháo binh hàng đêm bắn TOT để chặn bộ binh địch, nhưng đạn nổ cao không thể ngăn cản được chiến xa CSBV.

Vị trí đóng quân của các đại đội được thay đổi hàng đêm để địch không thể điều nghiên tấn công. Duy chỉ có BCH/TĐ và chiến xa, dù có nguy trang khéo léo bao nhiêu, bọn cộng phi vẫn có thể nhìn thấy từ các đỉnh núi cao ở phía Tây.

Từ trận địch quân tấn công bằng chiến xa ở Hạ Lào và An Lộc, các đơn vị Nhảy Dù cấp Tiểu đoàn đã cử người đi học bắn hỏa tiễn “Tow”, và các binh sĩ đều thực tập bắn M-72 cùng MX-202.

Một Thiếu úy Tâm lý chiến tên Toàn đã được cử đi thụ huấn lớp Tổ Trưởng hỏa tiễn Tow trong 10 ngày tại Trung Tâm Đổng Đa Huế (tác giả lúc đó làm Biệt Đội Trưởng Tác Chiến Điện Tử và là người đi học toán đầu tiên để dạy lại các học viên do Tiểu Đoàn đề cử).

Trong đêm khuya, ĐĐ111 do Trung úy Trinh án ngữ phía Tây BCH/TĐ đã bị địch tấn công mạnh. Trinh người nhỏ con nhưng tinh thần chiến đấu rất cao; Thành nghe máy nội bộ của Trinh để theo dõi tình hình, anh biết là địch đã vào trong tuyến phòng thủ. Hai bên đang đánh cận chiến, và địch đã giựt được một khẩu đại liên M60 của ta!

Thành nghe Trinh đang khiển trách Trung đội trưởng, anh bảo Trinh yên tâm, cho binh sĩ bình tĩnh chiến đấu tại chỗ, lựu đạn được sử dụng tối đa. Thành cho pháo binh bắn cận phòng để ngăn chặn các đợt xung phong của địch. Lúc đó các đại đội khác cũng bị địch quấy phá cầm chân.

Địch định càn qua Đại Đội 111 để đánh vào BCH Tiểu Đoàn 11 Dù, chúng thuộc đơn vị đặc công có súng đại bác 82ly không giật nhằm tiêu diệt chiến xa M41 của ta. Tất cả chiến sĩ Nhảy Dù đều ở tuyến chiến đấu, không còn phân biệt Đại Đội Trưởng, Trung Đội Trưởng, Tổ Trưởng, khinh binh... Chỉ còn hàng ngang trong các hố chiến đấu vòng theo tuyến phòng thủ, điềm phân biệt người chỉ huy là tay cầm ống liên hợp máy truyền tin để chuyển lệnh, tay sẵn sàng ném lựu đạn.

Đại Đội 111 của Tú Trinh chỉ trừ những người chết và bị thương mê man do đợt pháo tập của bọn phi quân CSBV, thương binh nhẹ thì tạm băng bó qua loa vết thương, đứng hoặc dựa lưng vào hố chiến đấu cá nhân để chờ địch.

Khoảng ba giờ sáng, trong bóng tối ngả màu đen nhọt, 3 chiếc T-54 chia từ hai hướng Tây và Tây Bắc lù lù tiến vào, lính từng thiết cộng phi chạy ló nhỏ theo sau để tính bề nuốt gọn ĐĐ111. Trăng thượng tuần rọi ánh sáng lung linh xuống sườn đồi vắng vặc, những khối sắt đen lóng lánh tiến dần vào kèm theo tiếng động cơ vang âm ã, ngọn đèn chiếu sáng ở vị thế “Pha”, những luồng sáng dội vào quân ta một cách hỗn lảo, như thách thức... Ba chiếc chiến xa bò lần lần vào hàng rào phòng thủ ngang nhiên như chỗ không người.

– Để tao thanh toán nó, chính tao khai hỏa trước coi như súng lệnh.

Tú Trinh can đảm đứng hẳn khỏi hố cá nhân, anh kéo chiếc ống M-72, rút chốt an toàn... Tách! sợi dây an toàn đã đứt, Trinh đặt chiếc M-72 lên vai, neho mắt... 100 thước xa quá, 70 thước vẫn còn xa. 50 thước, đủ! Mắt Trinh bị lóa bởi 2 ngọn đèn pha rọi thẳng mặt... Àm! Quả M-72 đập thẳng vào giữa hai ngọn đèn, hơi chéch cao một chút, trúng ngay pháo tháp.

Chiếc thứ hai tăng tốc độ hú gầm lớn, nhào vô tuyến phòng thủ, Hạ sĩ Minh trèo nhanh lên pháo tháp, quả lựu đạn phát nổ sau khi Minh nhanh chân nhảy xuống khỏi chiến xa. Chiếc thứ ba do chính Chuẩn úy Miên bắn hạ. Từng thiết cộng phi nhào lên, bị các chiến sĩ Nhảy Dù dùng những vũ khí cá nhân và cộng đồng quật ngã như sung rụng, bọn chúng rú lên những tiếng kêu thảm thiết trước khi ngã vật ra chết.

Các trung đội phản công chống trả mạnh mẽ nên chỉ hơn một giờ sau, địch bị đẩy lui về hướng Tây Bắc. Pháo binh sử dụng đạn nổ cao sát tuyến phòng thủ, cùng bắn chặn quân tiếp viện và đường rút lui của địch.

Cường độ tấn công giảm dần, lý do địch bị tổn thất rất nặng, Trinh bắt sống một Thượng tá CSBV, một tiền sát viên, và một âm thoại viên, cùng ba máy truyền tin của Trung Cộng. Dùng máy truyền tin, Trinh mò gặp tần số và biết được kế hoạch tấn công có chiến xa và biển người của địch trong những ngày sắp tới, nhưng không ngờ địch đã chọn đại đội anh là mục tiêu để dứt điểm một lần nữa, hòng trả thù việc bắt tù binh và hạ 3 chiến xa của ĐĐ111.

Xuyên qua các dãy đồi sỏi đá khô cằn, cây cỏ không đủ che phủ nguy trang cho đoàn quân Mũ Đỏ. Mùa Hè ở đây thật oi bức! Cái nóng của xứ Huế chói chang, gay gắt; dưới ánh nắng mặt trời làm mọi người đều mồ hôi đổ nhày nhụa trên ba-lô chứa gần 20 ký quân trang, quân dụng của 7 ngày lương khô nặng trĩu! Ngoài ra còn kèm thêm đơn vị hỏa lực cùng súng M-16, M-72, MX-202, mìn bẫy và cuộc xéng thật là linh kinh!

Vậy mà đoàn quân Nhảy Dù vẫn thoăn thoắt di chuyển lưu động, đào hố cá nhân hằng ngày, giữ yếu tố bất ngờ, và khi gặp giặc thì nhào lên xung phong ào ào như vũ bão để địch không kịp trở tay bị trụ mình trong những hầm chữ A, chữ Z kiên cố.

Ngày ngày băng rừng, vượt suối, núi non Trường Sơn trùng trùng, điệp điệp, toàn những gai góc chướng ngại chằng chịt. Tiếng suối reo róc rách hòa lẫn với tiếng địch di chuyển xào xạc. Nước đầy rồi! Thật khát mà không uống được, ta lại đựng độ địch tại những con suối này. Đợi nhỏ xong những chột địch ở ven suối, anh em mới hớp được những ngụm nước ngọt lịm trong mát như những dòng sữa Mẹ ngày nào còn bé thơ!

Đêm đến không có được một phút êm tiếng súng đạn, tai các chiến binh nghe văng vẳng đâu đây vong linh các “Mũ Đỏ” đã anh dũng hy sinh vì Tổ Quốc, tô đậm thêm màu cờ sắc áo của binh chủng “Thiên Thần”.

Vừa chớp mắt lại là có lệnh di chuyển, ba-lô súng đạn lên vai tiếp tục bước quân hành trong đêm tối sương mù. Đòi chiến binh thật gian lao khổ cực, mục tiêu nào cũng rán hoàn thành, luôn luôn nêu cao “Danh Dự – Tổ Quốc – Trách Nhiệm”.

Chiều ngày 14/5/1972, sau những ngày hành quân chạm địch liên tục, các chiến sĩ ĐĐ111 đều mệt mỏi nhưng như thường lệ, mỗi lần dừng quân đều phải đặt lính gác giặc, căng mìn bẫy, đào hầm hố phòng thủ cẩn thận mặc dù sỏi đá đã làm cong cả cuộc xéng! Tinh thần và kỷ luật tác chiến của binh sĩ thật cao, chỉ trong nháy mắt là xong tất cả. Tú Trinh lo chỉ các tổ đại liên đặt ở những vị trí xạ trường thuận lợi có thể bắn trùm bao quát tuyến phòng thủ, ngoài ra còn cùng với sĩ quan tiền sát điều chỉnh hỏa tập cận phòng.

Địch quân có lẽ đã biết đơn vị “Song Kiếm Trấn Ái” mới bị thiệt hại nặng ở căn cứ Charlie, Kontum, nên chúng định bám sát tận diệt. Nhưng với ý chí và quyết tâm rửa hận, tinh thần binh sĩ TĐ11ND bây giờ rất cao, anh em đã đề phòng cẩn thận, nhất là vũ khí chống chiến xa đầy đủ, lúc nào cũng sẵn sàng trong tư thế chiến đấu.

Khoảng nửa đêm, bọn cộng phi pháo dữ dội vào vị trí đóng quân Đại Đội 111, như báo trước một trận chiến hải hùng sắp xảy ra. Tiếng động cơ ù ù của tăng địch từ hướng Tây Bắc càng lúc càng nghe rõ dần. Bộ binh và chiến xa địch đang hù hụ tiến vào.

Đứng trên đỉnh đồi quan sát bằng ống dòm đêm “Hồng ngoại tuyến”, Tú Trinh thấy chiến xa địch nhấp nhô như bầy “Cua đình” với ánh đèn lấp lóe như những đàn đom đóm. Anh vội báo cáo về Tiểu Đoàn và gọi pháo binh tác xạ, chặn không cho địch vượt sông. Đồng thời anh báo cho Trung Đội 2 của Thiếu úy Tuấn, đang đóng hướng sát bờ sông, coi chừng địch có chiến xa sắp qua sông. Trinh cho Trung Đội 3 của Chuẩn úy Dũng tăng cường tuyến phòng thủ của Tuấn, và Trung Đội 1 của Chuẩn úy Miên bung rộng trạm chốt của Dũng.

Thành gọi máy bảo Trinh cho những tổ Khinh binh từng ba người một, mang nhiều M-72 và lựu đạn, lấy thế chủ động, len lỏi trong bì rừng ven suối lợi dụng đêm tối, đánh bất ngờ tiêu diệt đoàn cua sắt. Nếu thụ động lấy thân mình chống tăng địch thì thật bất lợi.

Tiếng báo cáo của tổ Khinh binh đã diệt được một tăng địch làm nức lòng binh sĩ. BCH/LĐ2ND của Đại tá Lịch theo dõi tần số Tiểu đoàn đã chứng kiến diễn tiến trận đánh của chiến sĩ TĐ11ND như là coi cinéma.

Địch bị đánh ở phía sau nên rối loạn hàng ngũ ngay từ lúc đầu. Khi bọn cộng phi vừa tới tầm thì các chiến sĩ Nhảy Dù đồng loạt khai hỏa. Mìn claymore diệt hàng loạt đợt xung phong biển người, súng đại liên M60, với xạ trường rộng, bắn quạt khiến địch quân phải khựng lại. M-72, MX-202 bốn nòng đã chờ các con “cua đình” tới gần để biến chúng thành “cua rang muối”.

Binh sĩ vững tay súng nên dù địch dùng chiến thuật biển người có chiến xa yểm trợ cũng không chọc thủng được phòng tuyến. Có một chiếc T-54 cán lên hố chiến đấu, lập tức một Khinh binh nhào lên ném lựu đạn vào pháo tháp.

“Tù Thức”, sĩ quan tiền sát viên pháo binh, dáng người nhỏ nhắn, nói giọng Huế đặc sệt, cho Trung úy Trinh biết pháo binh sẽ sử dụng đạn nổ cao C.V.T. để bắn tiêu diệt đám quân thù thiết và nếu trúng vào bình xăng của chiến xa T-54 ở trên nóc xe thì sẽ biến chúng thành cua rang muối ngay lập tức.

Bốn pháo đội 105ly, 24 khẩu, và một pháo đội 155ly thi nhau nhả đạn, bắn đều đặn kéo dài từ bên kia sông, chen lẫn đạn chiếu sáng. Chiến xa địch tắt đèn khi pháo binh ta khai hỏa (đèn chiến xa địch nếu không dùng máy nhắm hồng ngoại tuyến thì không thấy được), cả ngàn đạn CVT và đạn nổ vang rền chiến địa. Nhưng địch vẫn tiếp tục tràn qua sông Mỹ Chánh, họ tiến quân ào ào, Trinh nhận lệnh Tiểu Đoàn: “Ba Búa Cỗ Loa Tiên Cảnh”(có nghĩa là ĐĐ111 phải cố thủ vị trí sẵn sàng diệt tăng).

Anh đáp:

– Nhận rõ, 5/5.

“Ba Búa” biệt danh Trinh đặt cho ĐĐ111 thay cho “Ba cây đèn cầy” của hai Đại đội trưởng tiền nhiệm đã hy sinh! Hương hồn cố Thiếu tá Nguyễn Đức Dũng và cố Đại úy Thịnh đã phù trợ cho cuộc chiến đấu chống chiến xa lịch sử này.

“Ba Búa” phải chơi cho “Nôi” và đánh giặc cho “Lý”, phải giáng cho giặc những đòn chí tử để đời. Thật vậy, các đại đơn vị địch như Sư đoàn 320, 312 Trường Sơn và Trung đoàn chiến xa, các đơn vị thiện chiến của Bắc Việt đã bị các chiến sĩ anh dũng “Thiên Thần Mũ Đỏ” đánh tan nát toi bời!

Thiếu úy “Tù Thức” lúc nào cũng có mặt ở tuyến chạm địch, anh có thể điều chỉnh pháo binh bắn tung ba-lô, súng cối, và đài quan sát địch một cách dễ dàng. Các pháo thủ Dù bắn nhanh, mãnh liệt, và rất chính xác, đập tan mọi âm mưu dùng chiến thuật lấy thịt đè người (chiến thuật biển người) của CSBV.

Mặc dù bị pháo toi bời, vậy mà hùng sáng địch vẫn lý lợm ngoan cố ào ạt tấn công vào ĐĐ111 của Trinh Ba Búa, nhờ những hỏa tập cận phòng, địch bị bắn tung xác chết hết lớp này tới lớp khác. Những viên đạn pháo cách tuyến phòng thủ chỉ 50 thước, “Cua rang muối” bò ngổn ngang hỗn loạn, bộ binh địch phải tháo chạy để tìm sự sống. Lính địch tránh pháo bằng cách tràn vào tuyến phòng thủ của ĐĐ111.

Chuẩn úy Văn Trí Dũng can đảm đứng lên chỉ huy các chiến sĩ Nhảy Dù đánh cận chiến, vật lộn giành nhau từng hàm hố. Một tên địch giết khẩu đại liên M60 của Hạ sĩ Minh, lập tức Thượng sĩ Châu nhào tới đâm gục tên giặc cướp xâm lược “Sinh Bắc tử Nam”.

Thiếu úy Tuấn sử dụng lựu đạn M-26 để ngăn chặn địch. Chuẩn úy Miên điều khiển đại bác 57ly không giật và súng cối 60ly bắn tan tành những chiếc T-54 và từng đám bộ binh từng thiết.

Trận chiến thật kinh hoàng và khốc liệt, địch không thể tràn ngập ĐĐ111 mà còn bị chống trả địch đáng. Một số kinh hoàng bỏ chạy, vô số xác những tên giặc cướp xâm lược từ Bắc Việt nằm xung quanh tuyến phòng thủ, cộng phi bỏ lại súng ống lên khên trong đó có đại bác 75ly, B40, AK47, và cả súng cối 82ly không giật còn mới tinh.

9 chiếc chiến xa địch từ ba ngọn đồi trước mặt lại lù lù tiến tới. Binh sĩ ĐĐ111 của Tú Trinh đợi gần khoảng 50 thước, rồi 30 thước... lúc đó đại bác 76ly và đại liên 12.8ly trên pháo tháp T-54 của địch bắn phủ đầu quân Nhảy Dù. Đáp lại, toàn đơn vị đồng loạt khai hỏa; những loạt M-72 bắn rất trúng đích, các khẩu hỏa tiễn lân tinh bốn nòng MX-202 bắn chính xác vào các tầng địch.

Tám chiếc T-54 bốc cháy nghi ngút, còn chiếc T-59 loại xe chỉ huy (thùng xăng nằm dưới đáy) vẫn còn ngoan cố bò chạy vô tuyến phòng thủ. Một chiến sĩ Nhảy Dù gan dạ trèo lên xe mở nắp pháo tháp và ném lựu đạn M-26 vào.

Tài xế chiến xa cộng phi chết mà chân vẫn còn xích vào trong xe. Bọn cán binh cộng phi đã bị xiềng chân vào xe tăng để chiến đấu, vì địch sợ chạy bỏ xe tăng thì hao tổn quân cụ. Bọn phi quân cộng sản Bắc Việt coi vũ khí còn quan trọng hơn sinh mạng con người, và điều này chứng tỏ sự chiến đấu của cán binh cộng sản là một sự bắt buộc!

Ta diệt xe tăng bọn cộng phi Bắc Việt như cua rang muối, tinh thần các chiến sĩ phấn khởi tốt độ, phen này đánh xong lấy Quảng Trị lại, về Sài Gòn tha hồ khao quân!

Thành đã theo dõi trận đánh lịch sử của 111, anh gọi Trinh:

– Tú Trinh, đây Thành Thái! Chúc mừng chúng ta toàn thắng. Tao sẽ cho mi ba thùng “Hennessy” nhậu với “Cua rang muối”, để rửa lon “Đặc cách” nhé, O.K.!

Đại đội 112 của Hùng “Móm”, một Đại đội trưởng xuất sắc vừa thoát khỏi tử thần ở Charlie và đã cùng với Tú Trinh vượt thoát cộng sản tại Tân Cảnh cách nay chưa đầy một tháng. Hùng báo cáo có nhiều chiến xa xuất hiện, Thành bảo cứ lập tổ cảm tử từng 3 người để bọc ra đánh sau lưng địch.

Đứng trên đỉnh cao ở BCH/TĐ, Thành dùng ống dòm quan sát thấy những chiến xa địch hiện ngang tầm còi xanh đỏ tiến về các đại đội của mình. Anh cho xử dụng hỏa tiễn Tow. Trưởng toán vừa đi học bắn mới một tuần. Thành đứng sát bên cạnh và chỉ xe tăng cho Thiếu úy Toàn bắn.

Thật tình trong bụng Thành không tin tưởng lắm, vì đây là loại vũ khí mới, và các chiến sĩ cũng vừa sử dụng lần đầu. Một tiếng nổ phát ra, vài chục giây sau, xe tăng địch bốc cháy thành cột lửa, các chiếc khác lính quýnh, tìm đường rút chạy cũng bị bắn cháy! Bây giờ Thành mới công nhận hiệu quả kỳ diệu của hỏa tiễn Tow! Bấy chiếc khác đã bị Tow diệt gọn!

Hỏa tiễn Tow lần đầu tiên thí nghiệm chiến trường VN, hỏa tiễn này điều khiển bằng dây tuyền. Khi bắn ra, đạn kéo theo sợi dây nhỏ bằng cọng tóc, xạ thủ chỉ cần điều chỉnh ống ngắm, vạch chữ thập nhắm về đâu thì đạn sẽ hướng về đó. Vì vậy chỉ cần cho vạch chữ thập ngay mục tiêu thì 10 phát đều trúng 10, xe địch không thể chạy trốn kịp, thật hữu hiệu vô cùng. (Chính tác giả đã bắn thử mục tiêu là một chiếc xe tăng hư cách 1500 thước mà chỉ bắn lần đầu cũng trúng dễ dàng! Một quả đạn trị giá khoảng 3000 đô la!)

Tú Trinh ra lệnh cột M-26 quanh pháo tháp, xong bắn M-72 cho nổ tung chân đại bác 76ly và đại liên 12.8ly ở tầng địch, rồi vác từng khẩu về cho “Mặt trời”. Đại tá Lịch thích quá gắn liền cho Trinh hai bông mai vàng sáng chói!

(Đình Viêt Trinh, Trận Xa Chiến... trang 40, KBC 14)

Tú Quỳnh

Nguồn: Internet eMail by CATHY chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, June 27, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*